

JÁRÁSBÍRÓSÁG

kézzel rálökte a sértette. A II. rendű terhelt egyensúlyát veszítve esett a sértettnék, aki egy rózsabokorba esett és nyolc napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett.”

A Kecskeméti Törvényszék 2019. március 26. napján megtartott tárgyaláson kihirdetett

3.Bf.85/2018/13. számon hozott másodfokú végzés ellen felülvizsgálati kérelmet 2019. augusztus 08. napján terjesztett elő [REDACTED] véd, mint védő elektronikus úton az I. rendű terhelt javára.

A kúria a testi sértés vétsége miatt [REDACTED] folyamatban volt büntetőügyben a [REDACTED] rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Kiskunhalasi Járásbíróság 9.B.164/2016/60. számú ítéletét és a Kecskeméti Törvényszék mint másodfokú bíróság 3.Bf.85/2018/13. számú végzését [REDACTED] rendű terhelt tekintetében hatályában **Bfv. I. 1100/2019/4.** számú végzésével fenntartotta.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

- A Kiskunhalasi Járásbíróság 2018. január 17. napján megtartott tárgyaláson kihirdetett

9.B.164/2016/60. számon hozott elsőfokú ítélete ellen a kihirdetésekkor I. rendű terhelt és [REDACTED] nt védő jelentette be fellebbezést az I. rendű terhelt javára.

- A Kecskeméti Törvényszék 2019. március 26. napján megtartott tárgyaláson kihirdetett

3.Bf.85/2018/13. számon hozott másodfokú végzés ellen felülvizsgálati kérelmet 2019. augusztus 08. napján terjesztett elő [REDACTED] nt védő elektronikus úton az I. rendű terhelt javára.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

- A Kiskunhalasi Járásbíróság 2018. január 17. napján megtartott tárgyaláson kihirdetett

9.B.164/2016/60. számon hozott elsőfokú ítélete ellen a kihirdetésekkor I. rendű terhelt és Dr [REDACTED] nt védő jelentette be fellebbezést az I. rendű terhelt javára.

- A Kecskeméti Törvényszék 2019. március 26. napján megtartott tárgyaláson kihirdetett

3.Bf.85/2018/13. számon hozott másodfokú végzése ellen felülvizsgálati kérelmet 2019. augusztus 08. napján terjesztett elő [REDACTED] mint védő elektronikus úton az I. rendű terhelt javára.

- ♦ A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság **Bfv. I. 1100/2019/4.** számú végzését postai küldemény

útján I. rendű terhelt 2020. február 18. napján, [REDACTED] nt védő február 24. napján kapta kézhez ettől az időponttól az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

[REDACTED] dítványozó /születési neve: [REDACTED]

[REDACTED] hely és idő:

[REDACTED] endű terheltként.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Be. 6. § (1) bekezdése szerint: „A bíróság vád alapján ítélezik.” A bírósági eljárás általános feltétele tehát a vád. A bíróság csak a vád alapján és a vád keretei között járhat el.

magánvádló 2015.08.17. –i FELJELENTÉSÉBEN konkrét körülírt cselekmény megjelölése a következő volt idézem:

„*szorított kézzel jött felém, egészen kb. 10 cm-nyire, és megpróbált engem hátrafelé szorítani/tolni. asírozott és akinek a karja neki egyfajta faltörő kosként szolgált, nyomultak felém. A két velem szemben fellépő személy erőszakos magatartása engem váratlanul ért. Elvesztettem az egyensúlyomat és a földre estem. Esés közben egy rózsabokor felsértette a jobb karomat, jobb kezemet és a bal lábamat.*”

Nem szerepel benne lökés rálökés szó!

Ezt a tényt a magánvádló 2016. július 4. napján megtartott tárgyaláson bírói kérdésre tanúként tett - **„Én a feljelentésemben konkrétan szó szerint azért nem említettem a rálökés szót, illetőleg azt, hogy az I. r. terhelt rám lökte a II. r. terheltet,** mert én azt gondoltam, hogy az általam leírtakból ez egyértelműen kiderül.” – nyilatkozatában is elismeri. (9.B.164/2016/6. számú jegyzőkönyv 7. oldal alulról a 2.bekezdés első mondata)

A magánvádló 2016. július 4. napján megtartott tárgyaláson bírói kérdésre tanúként tett nyilatkozatából - **” Konkrétan nem toltak engem vagy szorítottak engem hátrafelé a terhelték, csak a fellépésük miatt volt az az érzésem, hogy ezt akarták.”** (9.B.164/2016/6. számú jegyzőkönyv 7. oldal alulról a 3. bekezdés) – az is megállapítható, hogy a feljelentésében kizárólag II. r. terheltre hivatkozott, *”kölbe szorított kézzel jött felém, egészen kb. 10 cm-nyire, és megpróbált engem hátrafelé szorítani/tolni.” eljárási cselekmény sem történt meg.*

Ezt követően a magánvádló feljelentéséből I. terhelt vonatkozásába egyetlen egy cselekmény maradt, az hogy elmasírozott, ami nem bántalmazási mód.

Az első fokú bíróság ítéletének 4. oldalának a 2. bekezdése a magánvádló feljelentését és a feljelentésében a konkrét körülírt cselekmény megjelölésére tett fentiekben idézett nyilatkozatait figyelmen kívül hagyva, mintha az a magánvádló részéről leírásra és elhangzásra sem került volna a következőket tartalmazza:

„A bíróság a tényállás lényegét sértett meggyőző, hiteles és az egyéb bizonyítékokkal alátámasztott vallomására alapozta. A sértett az eljárás során az eseményeket időrendi sorrendben, logikai hiba nélkül, az ügy megítélése szempontjából döntő momentumok tekintetében végig ellentmondásmentesen adta elő, igazmondásával kapcsolatban aggály nem merült fel.”

A magánvádló 2015.08.17. –i FELJELENTÉSÉBEN leírja, hogy *”Végül mutattam vérző sebeimet a két személynek és kérdeztem tőlük, hogy nem volt-e még elég és hogy nem akarnák-e hívni a rendőrséget.”* A magánvádlót semmi sem gátolta abban, hogy a rendőrséget hívja legfeljebb az, hogy ez esetben bebizonyosodott volna, hogy **a feljelentésében foglaltaknak nincs valóságtartalma.**

Semmilyen rendőri intézkedés nem történt, de egyébként a rendőrség tisztázhatta volna magánvádló feljelentésében konkrét körülírt **valóságtartalommal nem bíró cselekmény elkövetés helyét, időpontját és a sérüléseket.** A rendőrség a magánvádlót orvosi ügyeletre is vitte volna és ott látteleket is vettek volna. Az ambuláns lapot **sem másnap** **ubjektíven elfogult tanú (egyben magánvádló élettársa is)** lojális háziorvosa **lította** volna ki.

A magánvádló 2016.08.17. – i Ügyvédi Meghatalmazása - „a Kiskunmajsán 2015. augusztus 16. napján sérelmemre elkövetett testi sértés kapcsán az illetékes nyomozhatóságnál feljelentést tegyen,” - alapján a feljelentést - **fenntartva annak, joghatályosságának hiányát a régi Pp. 196. § (3) bekezdésében foglalt azon rendelkezése és a régi Üttv. 26.§ (3) bekezdésben foglalt**

korlátozás alapján - a magánvádló jogi képviselője tette meg csak és kizárólag a magánvádló által előadott tényállás alapján ”Fentiek alapján kérem a büntető eljárás megindítását, a nyomozás elrendelését és lefolytatását az ügyfelem által előadott tényállás alapján” Nem arról van szó, hogy „A magánvádló jogi képviselője a Kiskunhalasi Rendőrkapitánysághoz 2015. szeptember 2-án érkezetten továbbította a magánvádló levelét,” (Bfv. I. 1100/2019/4. számú végzés [30]), hanem arról, hogy a feljelentést a magánvádlónak a jogszabályoknak nem megfelelő megbízása alapján a jogi képviselő tette meg!

A magánvádló jogi képviselője 2018. január 17. napján megtartott tárgyaláson a magánvádló vádindítványát tartotta fenn, azaz magánvádló feljelentését. (9.B.164/2016/60. számú jegyzőkönyv 6. oldal Jogi Képviselő: utáni 2. mondatának első része)

Az elsőfokú bíróság a tárgyalás megkezdését követően hivatalból köteles lett volna vizsgálni a vád törvényességét és a törvényes vád hiányának megállapításával megszüntetnie az eljárást és ezzel elejét vehette volna annak, hogy a védelem joga csorbuljon és az eljárási szerepek felcserélődésén keresztül az eljáró bíróság pártatlanságát kétely övezzé.

Ehelyett

- A Kiskunhalasi Járásbíróság 9.B.164/2016/60. számon hozott elsőfokú ítéletének

- 4. oldal 3. bekezdésében tényállásként azt állapította meg, hogy „A sértett 2015. augusztus napján kelt írásban tett feljelentése ugyan a bántalmazás módjára konkrétan nem tért ki,” Az elsőfokú bíróság ezen megállapításával többlettartalommal töltötte meg a magánvádló 2015.08.17. -i FELJELENTÉSÉBEN konkrét körülírt cselekményt jelölt meg és abban szó sincs bántalmazásról, hanem arról, hogy „*Elvesztettem az egyensúlyomat és a földre estem.*”

- 4. oldal 3. bekezdésében bizonyítékként értékelte a felolvasással a tárgyalás anyagává tett [REDACTED] orvos által 2015. augusztus 17. napján kiállított ambuláns lapot is és ezzel további többlettartalommal töltötte meg a magánvádló 2015.08.17. -i FELJELENTÉSÉBEN konkrét körülírt cselekményt. [REDACTED] os által 2015. augusztus 17. napján kiállított ambuláns lapot bizonyítékként nem lehetett volna értékelni, ki kelet volna zárni a bizonyítékok köréből ugyanis az magyarul íródott és azt a magánvádló nem írta alá, nem tisztázódott, hogy az abban foglaltakat ki mondta. Magánvádló a magyar nyelvet nem értő, nem beszélő, ezért az Ambuláns lapban magyar nyelven rögzített **aktuális panasz** nem származhat tőle. [REDACTED] **szubjektíven elfogult tanú (egyben magánvádló élettársa is)** 2016.03.08.-i tárgyaláson tett nyilatkozata szerint”.....,másnap elmentünk a körzeti orvoshoz, egyébként oda én már be is voltam jelentve,.....”, amely azt jelenti, hogy az **Ambuláns lap** felvételekkor ott volt, ezért kizárásos alapon az Ambuláns lapban magyar nyelven rögzített **aktuális panasz** tőle származhatott. (9.B.164/2016/22. számú jegyzőkönyv 6. oldal 4. bekezdés mondatrésze)

- A Kecskeméti Törvényszék 3.Bf.85/2018/13. számon hozott másodfokú végzésének 3. oldal 8. bekezdése tény és iratellenesen további többlettartalommal töltötte meg a magánvádló 2015.08.17. -i FELJELENTÉSÉBEN körülírt cselekmény megjelölését, úgymint:

„Ehhez képest a feljelentés - ahogy ezt egyébként a fellebbezés indoklása, annak negyedik oldalán maga is visszaidézi – ténylegesen azt tartalmazza, hogy az I. r. vádlott és társa „előre masírozott fenyegető testtartásban nyomultak a sértett felé”. Ezt követően történt az az elkövetési magatartás, mechanizmus, hogy az I. r. vádlott szándékosan meglökte, rálökte az előtte haladó [REDACTED] ádlottat a sértettre, aki ennek hatására – a saját cselekvőségét tekintve akaratlanul - a rozsabokorba lökte a sértettet.”

A magánvádló 2015.08.17. -i FELJELENTÉSE körülírt cselekmény megjelölése ilyen többlettartalmat nem tartalmaz, és ilyen visszaidézés a fellebbezés indoklás negyedik oldalán a 2015.08.17. -i FELJELENTÉS: utáni részben sincs.

A bíróság csak olyan cselekményt bírálhat el, amelyet a vád tartalmaz. A bíróságnak a vád tárgyává tett cselekményről, azaz a vád tárgyáról kell döntenie azonban azon túl nem.

Az első és másodfokú bíróság nem a vád tárgyává tett cselekményről döntött, hanem a vád kereteit túllépve az általa megjelölt többlettartalomról döntött, azaz vádlói funkciókat vett át, amely nincs összhangban az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt pártatlanság és az abban rejlő funkciómegosztás követelményével.

Az első fokú bíróság ítéletének 4. oldalának a 2. bekezdése a következőket tartalmazza:

„A bíróság a tényálás lényegét [REDAKTOR] értett meggyőző, hiteles és az egyéb bizonyítékokkal alátámasztott vallomására alapozta.”

A bíróságnak a magánvádló 2015.08.17. -i FELJELENTÉSÉBEN körülírt a vád tárgyává tett cselekményről kellett volna döntenie és az ítéletét valóságghú tényállásra kellett volna alapítania nem pedig peres, haragos kapcsolatukra vonatkozó előzményi adatok becsatolásával igazolt szubjektíven elfogult számtalanszor és több vonatkozásban is önmagukkal és egymással is ellentmondásos magánvádló és tanúk vallomásaira. Ha és amennyiben a megállapított tényállás nem felel meg ennek a követelménynek, akkor a tényállás nem állapítható meg.

A valóságghú tényállás feltárása körében elengedhetetlen eszköz lett volna a védelem kezében a dinamikával foglalkozó szakértő (testek – erő hatására bekövetkező - mozgását vizsgáló tudományág) szakvéleménye figyelemmel

○ arra, hogy a cselekmények egyáltalán történhettek-e a szubjektíven elfogult számtalanszor és több vonatkozásban is önmagukkal és egymással is ellentmondásos magánvádló és tanúk vallomásai alapján!

○ arra, hogy orvosszakértői vélemény azt is tartalmazza, hogy „Elesés ténylegesen elszenvedett támadás nélkül is bekövetkezhet, amennyiben sértett úgy látja, hogy veszélyes helyzetbe került és egy hirtelen végrehajtott ekerülő mozdulat közben egyensúlyát veszti” (2017. 08. 06. napján kelt orvosszakértői vélemény 2. oldal 3-4. pont utolsó mondata), továbbá, hogy „Fentiek alapján, minthogy közvetlenül a támadástól a sértetnek sérülése nem keletkezett, csak eséstől, így orvosszakértői eszközökkel nem dönthető el, valószínűségi jelleggel sem, hogy melyik mechanizmussal jött létre az elesés.” (2017. 08. 06. napján kelt orvosszakértői vélemény 2. oldal 5. pont)

○ arra, hogy a kiegészített orvosszakértői vélemény kapcsán nem született kétséget kizáró megállapítás a védelem által kardinális kérdéseknek tartott 2017. május 29. és 2017. szeptember 08. napján kelt írásbeli beadványban szereplő kérdésekre [“A védő által és a jogi képviselő által előterjesztett további kérdések részben már megválaszolásra kerültek, részben túlmennek az orvosszakértői kompetencián,” (2018. 01. 12. napján kelt orvosszakértői vélemény kiegészítés 4. oldal 4. pont)]

○ arra, hogy az igazságügyi orvosszakértő a sérülések megállapítását csak átvette az Ambuláns lapból két év elteltével 2017.08.06. – n, de úgy hogy nem az Ambuláns lapra hivatkozik, hanem a nem létező kórházi dokumentációra!

Viszont a magánvádlónak a feljelentésében megjelölt sérülései nem egyeznek az Ambuláns lapban felsorolt sérülésekkel, amelyet nyilvánvalóan a szakértő is észlelni tudott volna, valamint a feljelentésben konkrétan megjelölt eljárási cselekményt is, ha a Járásbíróság a magánvádló feljelentését megküldte volna számára, ez azonban nem történt meg ez a 2017. augusztus 06.- n kelt Orvosszakértői Lelet és Vélemény 2. oldalán az Iratok, Adatok felsorolásából egyértelműen kitűnik ugyanis abban csak az alábbi iratok vannak felsorolva:

- [REDAKTOR] sérüléseiről

- Jegyzőkönyv terheltek kihallgatásáról [redacted] vonatkozásában 2016.03.23.,
- Jegyzőkönyv terheltek és magánvádló [redacted] vonatkozásában 2016.07.04. és 2017.03.08.

Az első fokú bíróság az orvos szakértőnek nem küldte meg a magánvádló 2015.08.17. –i konkrét körülírt cselekmény megjelölését tartalmazó FELJELENTÉSÉT előzményi adatként, viszont bizonyíthatóan továbbította a magánvádló jogi képviselőjének alaptalan, valótlan és a feljelentéssel ellentétes és annak időpontjához viszonyítottan közel két év utáni 2017.05.29.- i 32. sorszámú indítványát, amelyet a szakértő „ELŐZMÉNY”ként tüntetett fel a 2017.08.06. – n kelt orvosszakértői véleményének 2. oldalán. A 2017.08.06. – n kelt orvosszakértői vélemény 2. oldalán feltüntetett „ELŐZMÉNY” teljes egészében ellentétes a magánvádló 2015.08.17. –i konkrét körülírt cselekmény megjelölését tartalmazó FELJELENTÉSÉVEL, mert az alaptalan, valótlan így azt nem lehetett volna előzményi történeti tényállásként értékelni.

Az eljáró bíróság viszont dinamikával foglalkozó szakértő kirendelésére vonatkozó indítvány ellenére is kötve lettek volna a valósághű tényállás megállapításának kényszeréhez, ennél fogva az első bíróságnak nemhogy el kellett volna rendelnie a védelem által indítványozott szakértő kirendelését, hanem hivatalból lefolytatott bizonyítást is el kellett volna rendelnie!

Helye lett volna a védelem által 2017. május 29.-i írásbeli beadványában a dinamikával foglalkozó szakértő kirendelésére vonatkozó indítványba ágyazott bizonyítási kísérlet elrendelésének is, függetlenül attól, hogy a dinamikával foglalkozó szakértő kirendelését elutasította. A védelem és a Járásbíróság is választ kaphatott volna arra a kérdésre, hogy I. rendű terhelt, aki egy idős, beteg (két csípő műtét, alkar műtét, láb visszér műtét, szív és keringési problémák, lábak üszkösödése), mozgáskorlátozott ember ki tud-e fejteni akkora erőt egy kézzel, hogy fellökje II. rendű terheltet és a magánvádlót, akik együttes tömege 200-208 kg.

A 2017.05.22. napján megtartott tárgyaláson kihirdetett végzésre 2017. május 29. napján kelt, valamint a 2017. szeptember 08. napján kelt beadványban a védelem a következő számításra hivatkozott, Newton II. sz. axiómájának alkalmazásával: A hozzá tartozó képletek: $E_r = m \times a$ (gyorsulás), $v = a \times t$ (sebesség), $u = \frac{a}{2} \times t^2$ (út), $I = m \times v$ (impulzus). Ha az út = 0,1-0,2 méter, mint ahogy a magánvádló mondja, akkor konyhanyelvre lefordítva I. rendű terhelt II. rendű terhelttel nem tud akkora energiát közölni ilyen rövid úton, hogy magánvádlót fellökje, az meg, hogy II. rendű terhelt visszapattan, és nem esik el, de a magánvádló igen, egyszerűen nonszensz, nem érvényesülhet a testek kölcsönhatásának törvénye. I. rendű terheltnek egy kézzel kellett volna fellökni II. rendű terheltet, lendülete nem volt, impulzust nem, csak erőt tudott volna átadni. Ebben az esetben viszont az erő és az elmozdulás vektora nem magánvádló irányába mutat. Erő F komponense minimális, II. rendű terheltet támadó állásból nem billenthette ki.

A védelem nem tudja elfogadni

- a Járásbíróság azon érvelését, hogy a további bizonyítás további tetemes összegű, felesleges költséghez vezetett volna

- a Törvényszék azon érvelését sem, hogy „A másodfokú bíróság a bizonyítási indítvány elutasításával, annak indokaival maradéktalanul egyetért. Az ügyben dinamikával foglalkozó szakértő kirendelése, ilyen irányú szakvélemény beszerzése a törvényszék álláspontja szerint sem vezethetett volna az elsőfokú bíróság által megállapított eltérő tényállás megállapításához. Az adott bizonyítékok mellett ez csak az eljárás szükségtelen elhúzódásához vezetett volna.”

ugyanis, anélkül utasították el, hogy a szakértő kirendelésének mellőzését ténylegesen megindokolták volna.

A józan észnek is ellentmond az hogy I. rendű terhelt, aki egy idős, beteg (két csípő műtét, alkar műtét, láb visszér műtét, szív és keringési problémák, lábak üszkösödése), mozgáskorlátozott ember

ki tudott fejteni akkora erőt egy kézzel, hogy fellökje II. rendű terheltet és a magánvádlót, akik együttes tömege 200-208 kg.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A tisztességes eljáráshoz való jog olyan abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványai különösen a tárgyalás igazságossága és a törvény által létrehozott bíróság, a bírói pártatlanság kívánalma.

A tisztességes eljárásnak az is a része, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint a fegyverek egyenlősége a tisztességes eljárás egyik meghatározó eleme, amely alapvetően a büntetőeljárásban biztosítja, hogy a vádnak és a védelemnek egyenlő esélye és alkalma legyen arra, hogy a tény- és jogkérdésekben véleményt formálhasson és állást foglalhasson. A fegyverek egyenlősége mindenképpen megköveteli, hogy a védelem a váddal összevethető súlyú jogosítványokkal rendelkezzen. A tisztességes eljárás követelményrendszerének érvényesítését nemcsak az indítványozó alapjogi igényei, hanem azt a jogállami igazságszolgáltatásba vetett közbizalom megőrzése, illetve megerősítése is megkívánja.

Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdésében biztosított azon jog, hogy „Senki nem nyilvánítható bűnösnek, és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy - nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben - más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.”.

Az Alaptörvény 28. cikk a bírák törvény alatt állásáról. A bíróságnak ugyanis a vád tárgyában kell jogszerű döntést hoznia, és nem egészítheti ki többlettartalommal, mert az kimeríti a hamis tény közokiratba foglalása tényállását.

A tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét jelen ügyben az alábbiak okozták:

Be. 6. § (1) bekezdése szerint: „A bíróság vád alapján ítélezik A bírósági eljárás általános feltétele tehát a vád. A bíróság csak a vád alapján és a vád keretei között járhat el.”

A magánvádas eljárásban az eljárás feljelentésre indul meg, ez a vád. A feljelentésben elő kell adni, hogy a sértett ki ellen, milyen cselekmény miatt és milyen bizonyítékok alapján kéri a büntetőeljárás lefolytatását. [Be.765. § (1)]

A feljelentést a magánvádló jogi képviselője tette meg csak és kizárólag a magánvádló által előadott tényállás alapján „Fentiek alapján kérem a büntető eljárás megindítását, a nyomozás elrendelését és lefolytatását az ügyfelem által előadott tényállás alapján”

E [REDACTED] magánvádló 2015.08.17. -i FELJELENTÉSÉBEN konkrét körülmény cselekmény megjelölése a következő volt idézem:

„[redacted] [redacted] ölbbe szorított kézzel jött felém, egészen kb. 10 cm-nyire, és megpróbált engem hátrafelé szorítani/tolni. [redacted] előre masírozott és [redacted] karja neki egyfajta faltörő [redacted] multak felém. A két velem szemben fellépő személy erőszakos magatartása engem váratlanul ért. Elvesztettem az egyensúlyomat és a földre estem. Esés közben egy rőzsabokor felsértette a jobb karomat, jobb kezemet és a bal lábamat.”

Nem szerepel benne lökés rálökés szó!

9.B.164/2016/6. számú jegyzőkönyv 2. oldal 5. bekezdés első mondatrésze rögzíti, hogy a „Magánvádlo jogi képviselője ismerteti a vád lényegét”, azaz nem tartalmazza, hogy a magánvádlo jogi képviselője részéről a vád módosításra került volna.

Azt a tényt, hogy feljelentésben *nem szerepel a lökés és a rálökés* szó a magánvádlo 2016. július 4. napján megtartott tárgyaláson bírói kérdésre tanúként tett - „Én a feljelentésemben konkrétan szó szerint azért nem említettem a rálökés szót, illetőleg azt, hogy az I. r. terhelte rám lökte a II. r. terhelte”, mert én azt gondoltam, hogy az általam leírtakból ez egyértelműen kiderül.” - nyilatkozatában is elismeri. (9.B.164/2016/6. számú jegyzőkönyv 7. oldal alulról a 2.bekezdés első mondata)

A magánvádlo 2016. július 4. napján megtartott tárgyaláson bírói kérdésre tanúként tett nyilatkozatából - ” Konkrétan nem toltak engem vagy szorítottak engem hátrafelé a terheltek, csak a fellépésük miatt volt az az érzésem, hogy ezt akarták.” (9.B.164/2016/6. számú jegyzőkönyv 7. oldal alulról a 3. bekezdés) - az is megállapítható, hogy a feljelentésében kizárólag II. r. terhelteire hivatkozott, „[redacted] [redacted] és megpróbált engem hátrafelé szorítani/tolni.” eljárasi cselekmény sem történt meg.

Ezt követően a magánvádlo feljelentéséből I. terhelte vonatkozásába egyetlen egy cselekmény maradt, az hogy elmasírozott, ami nem bántalmazási mód.

Utolsó tárgyalási nap 9.B.164/2016/60. számú jegyzőkönyvének 6. oldalának Jogi képviselő: utáni 2. mondatának első része rögzíti, hogy a magánvádlo jogi képviselője a vádindítványban egyezően tartotta fenn a történeti tényállást, azaz a magánvádlo feljelentését.

9.B.164/2016/60. számon hozott elsőfokú ítéletével a Kiskunhalasi Járásbíróság az indítványozót, mint I. rendű terhelte bűnösnek mondta ki testi sértés vétségében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 164. § (1) és (2) bekezdés]

A Btk. 164. § (1) bekezdés szerinti testi sértés bűncselekményének megvalósításához az szükséges, hogy a vádolás, azaz a feljelentés olyan tartalmú, büntető eljárás megindítására alkalmas tényállás legyen, mely szerint meghatározott személy bűncselekményt követett el.

A tényállásnak pedig olyan konkrétan megjelölt cselekmény elkövetését kell más személynek tulajdonítania, amely megvalósítja valamely bűncselekménynek a Btk. Különös Részében meghatározott törvényi tényállását. a tényállásnak tehát feltétlenül bűncselekmény megalapozott gyanúját kell tartalmaznia ahhoz, hogy büntető eljárás megindítására alkalmas legyen, illetőleg ezáltal a

testi sértés vád megvalósuljon. Ebben az esetben I. terhelt vonatkozásában elmasírozott cselekmény megjelölés nem merítheti ki a testi sértés vád törvényi tényállását, hiszen az elmasírozott cselekmény megjelölés a testi sértés vonatkozásában semmiféle konkrét ténymegállapítást nem tartalmaz.

Az első fokú bíróság azzal, hogy a 9.B.164/2016/60. számú ítéletének meghozatalakor figyelmen kívül hagyta a magánvádló feljelentésében *konkrét körülírt* cselekmény megjelölését és a feljelentésében a *konkrét körülírt* cselekmény megjelölésére tett idézett nyilatkozatait valamint azt, hogy a vád a magánvádló jogi képviselője részéről nem került módosításra sérti I. r. terhelt

- Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított azon jogát, hogy „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”
- Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdésében biztosított azon jogát, hogy Senki nem nyilvánítható bűnösnek, és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy - nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben - más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.

Az első és másodfokú bíróság nem a vád tárgyává tett cselekményről döntött, hanem a *nem módosított vád* kereteit túllépve az általa megjelölt többlettartalomról döntött, azaz vádlói funkciókat vett át, amely nincs összhangban az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt pártatlanság és az abban rejlő funkciómegosztás követelményével és az Alaptörvény 28. cikkével.

Semmilyen rendőri intézkedés nem történt annak ellenére, hogy a magánvádlót semmi sem gátolta abban, hogy a rendőrséget hívja legfeljebb az, hogy ez esetben bebizonyosodott volna, hogy a feljelentésében foglaltaknak nincs valóságtartalma.

A rendőrség tisztázhatta volna magánvádló feljelentésében konkrét körülírt valóságtartalommal nem bíró cselekmény elkövetés helyét, időpontját és a sérüléseket. A rendőrség a magánvádlót orvosi ügyeletre is vitte volna és ott látteleletet is vettek volna. Az ambuláns lapot sem másnap [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] szubjektíven [REDACTED] fogult tanú (egyben magánvádló élettársa is) lojális háziorvosa Dr. [REDACTED] orvos állította ki.

Rendőri intézkedés hiánya miatt is helye lett volna a védelem által 2017. május 29.-i írásbeli beadványában a dinamikával foglalkozó szakértő - (testek - erő hatására bekövetkező - mozgását vizsgáló tudományág) - kirendelésére vonatkozó indítványba ágyazott bizonyítási kísérlet elrendelésének is.

A bíróságok az I. r. terhelt dinamikával foglalkozó szakértő - (testek - erő hatására bekövetkező - mozgását vizsgáló tudományág) - kirendelésére irányuló indítványát elutasítva ezen szakértői bizonyítást mellőzték, anélkül, hogy a szakértő kirendelésének mellőzését érdemben megindokolták volna, valamint azt, hogy szakértő kirendelésére vonatkozó indítványba ágyazott bizonyítási kísérlet elrendeléséről miért nem rendelkeztek.

Nem érdemi indoklás

- a Járásbíróság azon érvelése, hogy a további bizonyítás további tetemes összegű, felesleges költséghez vezetett volna
- a Törvényszék azon érvelése sem, hogy „A másodfokú bíróság bizonyítási indítvány elutasításával, annak indokaival maradéktalanul egyetért. Az ügyben dinamikával foglalkozó szakértő kirendelése, ilyen irányú szakvélemény beszerzése a törvényszék álláspontja szerint sem vezethetett volna az elsőfokú bíróság által megállapított eltérő tényállás megállapításához. Az adott bizonyítékok mellett ez csak az eljárás szükségtelen elhúzódásához vezetett volna.”

Ezzel a döntéssel a bíróságok az I. r. terheltet - indokoltságát a Newton II. sz. axiómájának alkalmazásával elvégzett számításal alátámasztott - dinamikával foglalkozó szakértői bizonyítási eszköz igénybevételétől fosztották meg. Erre tekintettel az eljáró bíróságok nem kerültek abba a helyzetbe, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog alaptörvényi követelményre figyelemmel **kellő körülményekintéssel az összes körülmény figyelembevételével** megalapozott döntéseket hozzon. Önmagában az arra való hivatkozás, hogy a további bizonyítás további tetemes összegű, felesleges költséghez vezetett volna, vagy ez csak az eljárás szükségtelen elhúzódásához vezetett volna nem elegendő érv arra, hogy az I. r. terhelt érdekében, - aki egy idős, beteg, mozgáskorlátozott ember - annak vizsgálata ne valósuljon meg minden részletre kiterjedően a **szubjektíven elfogult tanúk** által előadott különböző elkövetési módokban ki tudott volna-e fejteni akkora erőt egy kézzel, hogy fellökje II. rendű terheltet és a magánvádlót, akik együttes tömege 200-208 kg.

A másod fokú bíróság végzésében maradéktalanul egyetértett azzal, hogy az első fokú bíróság ítéletét nem valósághű tényállásra alapította, hanem a szubjektíven elfogult számtalanszor és több vonatkozásban is önmagukkal és egymással is ellentmondásos magánvádló és tanúk vallomásaira, amely nincs összhangban az Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdésében foglalt alkotmányos oltalom alatt álló ártatlanság vélelmével.

Az eljáró bíróságok dinamikával foglalkozó szakértő kirendelésére vonatkozó indítvány ellenére is kötve lettek volna a valósághű tényállás megállapításának kényszeréhez, ennél fogva az első fokú bíróságnak nemhogy el kellett volna rendelnie a védelem által indítványozott szakértő kirendelését, hanem hivatalból lefolytatott bizonyítást is el kellett volna rendelnie!

Az első fokú bíróság azzal, hogy

- hivatalból nem rendelte el a bizonyítás lefolytatását,
- védelem által 2017. május 29.-i írásbeli beadványában a dinamikával foglalkozó szakértő kirendelésére vonatkozó indítványba ágyazott bizonyítási kísérletre vonatkozó indítványát figyelmen kívül hagyta
- védelem dinamikával foglalkozó szakértő kirendelésére irányuló indítványát elutasítva ezen szakértői bizonyítást mellőzte, anélkül, hogy a szakértő kirendelésének mellőzését érdemben megindokolta volna, valamint az, hogy a védelem szakértő kirendelésére vonatkozó indítványba ágyazott bizonyítási kísérlet elrendeléséről nem rendelkezett

súlyosan sérti az I. rendű terheltnek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdésében foglalt alkotmányos oltalom alatt álló ártatlanság vélelmét és a védelemhez való jogát, mivel az eljárásban a védelem kezében a

valóságghú tényállás feltárása körében elengedhetetlen eszköz lett volna a dinamikával foglalkozó szakértő (testek – erő hatására bekövetkező – mozgását vizsgáló tudományág) szakvéleménye.

A II. fokú bíróság azzal, hogy

♦ az I. fokú bíróságnak a védelem dinamikával foglalkozó szakértő kirendelésére irányuló indítvány elutasításával és annak nem érdemi indoklásával egyetértett,

súlyosan sérti az I. rendű terheltnek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdésében foglalt alkotmányos oltalom alatt álló ártatlanság vélelmét és a védelemhez való jogát, mivel az eljárásban a védelem kezében a valóságghú tényállás feltárása körében elengedhetetlen eszköz lett volna a dinamikával foglalkozó szakértő (testek – erő hatására bekövetkező – mozgását vizsgáló tudományág) szakvéleménye.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Kérem annak megállapítását, hogy a Kiskunhalasi Járásbíróság

- a nem módosított vád kereteit túllépve vádlói funkciókat vett át, amely alaptörvény-ellenes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt pártatlanság és az abban rejlő funkciómegosztás követelményével és az Alaptörvény 28. cikkével.

- nem kétséget kizáró bizonyítás alapján hozta meg a döntését, amely alaptörvény-ellenes az Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdésében foglalt alkotmányos oltalom alatt álló ártatlanság vélelmével.

- az I. rendű terhelt bűnösségének testi sértés vétségében való megállapítása I. terhelt vonatkozásában alaptörvény-ellenes. az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdésével.

A Kiskunhalasi Járásbíróság 2018. január 17. napján megtartott tárgyaláson kihirdetett

9.B.164/2016/60. számú

- ítéletében az I. rendű terhelt bűnösségét testi sértés vétségében nem állapíthatta volna meg ugyanis az elmasírozott cselekmény megjelölés nem merítheti ki a testi sértés vád törvényi tényállását, hiszen az elmasírozott cselekmény megjelölés a testi sértés vonatkozásában semmiféle konkrét ténymegállapítást nem tartalmaz.

- ítéletében a nem módosított vád kereteit túllépve vádlói funkciókat átvéve nem [REDACTED] [REDACTED] agánvádló 2015.08.17. –i FELJELENTÉSÉBEN konkrét körülírt cselekményről és a konkrét körülírt cselekményekkel kapcsolatos 9.B.164/2016/6. számú jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozatairól döntött

- ítéletét nem valóságghú tényállásra alapította, hanem a szubjektíven elfogult számtalanszor és több vonatkozásban is önmagukkal és egymással is ellentmondásos magánvádló és tanúk vallomásaira és így sérült I. r. terhelt alkotmányos oltalom alatt álló ártatlanság vélelme.

- ítéletének nem valóságghú tényállásának megalapozottságának alátámasztására 2017. augusztus 06.- n kelt orvosszakértői véleményre és 2018. január 12.- n kelt orvosszakértői vélemény kiegészítésére hivatkozott, de azokból a sértet sérüléseinek a sértett által előadott módon történő kialakulásának alátámasztásához vádlói funkciókat átvéve iratellenes megállapítást tett.

- nem rendelte el I. r. terhelt érdekében dinamikával foglalkozó szakértő kirendelését, ezen szakértői bizonyítást mellőzte, anélkül, hogy a szakértő kirendelésének mellőzését érdemben megindokolta volna, valamint a védelem szakértő kirendelésére vonatkozó

indítványba ágyazott bizonyítási kísérlet elrendeléséről sem rendelkezett.

- dinamikával foglalkozó szakértő vélemény beszerzése nélkül a 2017. augusztus 06.- n kelt orvosszakértői vélemény 5. pontjában, és 2018. január 12.- n kelt orvosszakértői vélemény kiegészítés 5. pontjában foglaltak ismeretében **a vádlói funkciókat átvéve iratellenesen döntött szakkérdésben.**

Kérem annak megállapítását, hogy a Kecskeméti Törvényszék

- a **nem módosított vád** kereteit túllépve vádlói funkciókat vett át, amely alaptörvény-ellenes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt pártatlanság és az abban rejlő funkciómegosztás követelményével és az Alaptörvény 28. cikkével.

- nem kétséget kizáró bizonyítás alapján hozott I fokú ítéletnek a helybenhagyása alaptörvény-ellenes az Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdésében foglalt alkotmányos oltalom alatt álló ártatlanság vélelmével

- az I. rendű terhelt testi sértés vétségében való bűnösségét megállapító I fokú ítéletnek a helybenhagyása alaptörvény-ellenes az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdésével.

▪ A Kecskeméti Törvényszék 2019. március 26. napján megtartott tárgyaláson kihirdetett 3.Bf.85/2018/13. számú másodfokú

- végzésével nem hagyhatta volna jóvá az az első fokú bíróság ítéletnek az I. rendű terhelt bűnösségét testi sértés vétségében való megállapítását, ugyanis az elmasírozott cselekmény megjelölés nem merítheti ki a testi sértés vád törvényi tényállását, hiszen az elmasírozott cselekmény megjelölés a testi sértés vonatkozásában semmiféle konkrét ténymegállapítást nem tartalmaz.

- végzésének 3. oldal 8. bekezdése a **nem módosított vád** kereteit túllépve vádlói funkciókat átvéve tény és iratellenesen további többlettartalommal töltötte meg a magánvádló 2015.08.17. -i FELJELENTÉSÉBEN körülírt cselekmény megjelölését az elkövetési magatartás, mechanizmus meghatározásával,

- végzésében maradéktalanul egyetértett azzal, hogy az első fokú bíróság ítéletét **nem valóságghú tényállásra alapította, hanem a szubjektíven elfogult számtalanszor és több vonatkozásban is önmagukkal és egymással is ellentmondásos magánvádló és tanúk vallomásaira és így sérült I. r. tehelt alkotmányos oltalom alatt álló ártatlanság vélelme**

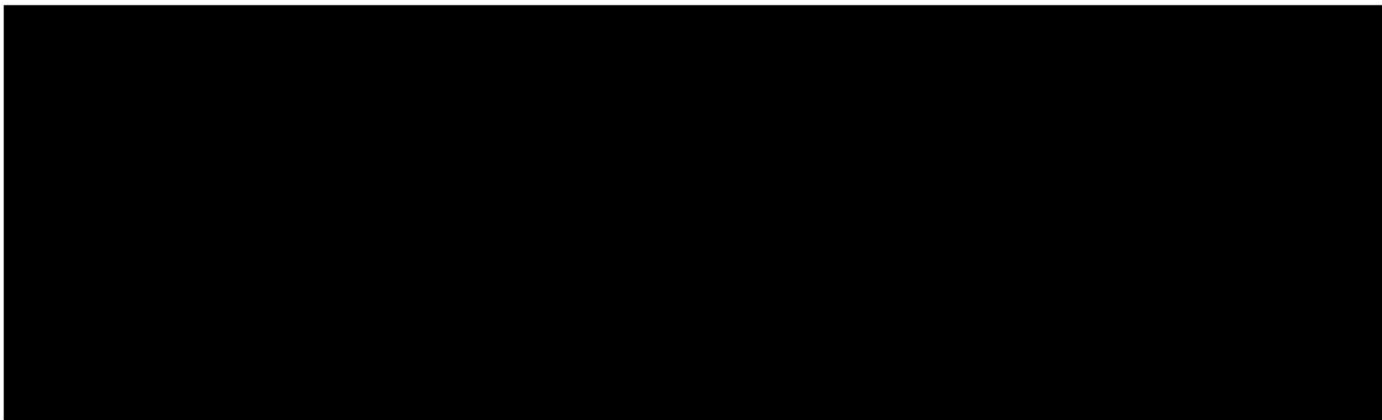
- végzésében maradéktalanul egyetértett a 2017. augusztus 06.- n kelt orvosszakértői vélemény 5. pontjában, és 2018. január 12.- n kelt orvosszakértői vélemény kiegészítés 5. pontjában foglaltak ismeretében a dinamikával foglalkozó szakértő kirendelésére irányuló, szakértői bizonyítás elutasításával, anélkül, hogy azt érdemben megindokolta volna.

Egyszersmind kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Kiskunhalasi Járásbíróság 9.B.164/2016/60. számon hozott elsőfokú ítéletének és a Kecskeméti Törvényszék 2019. március 26. napján megtartott tárgyaláson kihirdetett 3.Bf.85/2018/13. számú másodfokú végzésének a megsemmisítésével egyidejűen semmisítse meg a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Bfv. I. 1100/2019/4. számú végzését, amelyben helyben hagyta a Kiskunhalasi Járásbíróság 9.B.164/2016/60. számon hozott elsőfokú ítéletét és a Kecskeméti Törvényszék 2019. március 26. napján megtartott tárgyaláson kihirdetett 3.Bf.85/2018/13. számú másodfokú végzését.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

- a) Az indítványozó nem kezdeményezte a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.
- b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya. (Melléklet)
- c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)
- d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)
 - 1./ Kiskunhalasi Járásbíróság 9.B.164/2016/60. számon hozott elsőfokú ítélete,
 - 2./ Kecskeméti Törvényszék 3.Bf.85/2018/13. számon hozott másodfokú végzése
 - 3./ Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Bfv. I. 1100/2019/4. számú végzése
 - 4./ Indítványozó 2019.03.09. napján kelt fellebbezés kiegészítése
 - 5./ Magánvádló jogi képviselőjének feljelentése melléleteivel (magánvádló 2016.08.17. – i Ügyvédi Meghatalmazása, Ambuláns lap, magánvádló magyar nyelvű feljelentése)
 - 6./ 9.B.164/2016/6. számú jegyzőkönyv
 - 7./ 9.B.164/2016/60. számú jegyzőkönyv
 - 8./ 2017. 08. 06. napján kelt Orvosszakértői Vélemény
 - 9./ 2018. 01. 12. napján kelt Orvosszakértői Vélemény Kiegészítés
 - 10./ Magánvádló jogi képviselőjének 32. sorszámú indítványa
 - 11./ I. rendű terhelt védőjének 2017. május 29. napján kelt írásbeli beadványa melléletekkel
 - 12./ I. rendű terhelt védőjének 2017. szeptember 08. napján kelt írásbeli beadványa

Kelt: Mezőberény 2020.08.07.

Megjegyzés:

Ügyszám: IV/754-3/2020

Az eredeti indítvánnyal egységes szerkezetben az alkotmányjogi panasz kiegészítése postai úton melléleteivel együtt (papír alapon is) megküldve.

Az alkotmányjogi panasz kiegészítés Lucida Console betűtípussal van megkülönböztetve.

